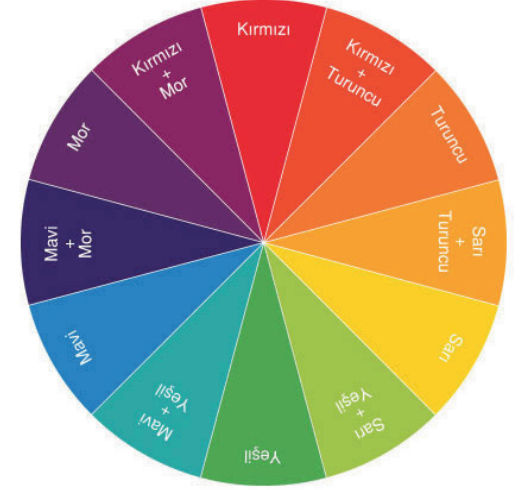


RENKLER

Bizim modern çağdaki renk ve ışık anlayışımız Isaac Newton'la (1642-1726) başlar. Gökkuşağını ilk anlayan kişi olarak bilinen Newton, seri halindeki deneylerini 1672 yılında yayınlamıştır. Newton, beyaz ışığı bir prizmadan geçirdi ve kırmızı, sarı, turuncu, yeşil, mavi, yeşil ve mor rengi çözümledi. Rengin üç temel ögesi vardır. Renk türü, doygunluğu ve değeri. Renk türü, mavi, kırmızı ve sarı gibi renklerin diğer adıdır. Rengin doygunluğu ya da kroması o rengin saflığıdır. Saflıktaki azalma o rengin yumuşatılmasına ya da matlaşmasına neden olur. (Morton, 1995).



Ana Renkler



Kırmızı, sarı ve mavi renk çemberinde ana renklerdir. Görsel olarak başka renklere parçalanamaz ya da tamamlayıcı parçalara indirgenemez. Ana renklerin her biri birbirinden farklıdır çünkü hiçbir ortak unsurları yoktur. Diğer tüm renkler ana renkler olan sarı, kırmızı ve mavinin karıştırılmasıyla oluşur.

Ara Renkler



Yeşil, turuncu ve mor(violet) ara renklerdir. Her ara renk, iki ana rengin arasında bir mesafede olur. Yeşil; mavi ve sarının karışımından, turuncu; kırmızı ve sarının karışımından, mor(violet); mavi ve kırmızının karışımından oluşur.. Ara renkler, ana renkler kadar kontrast yaratmayabilir. Her ara rengin ortak bir ana rengi vardır. Turuncu ve mor, kırmızıyı ihtiva ederken, turuncu ve yeşil ortak olarak sarı rengi ihtiva eder.



Üçüncül Renkler

Ana ve ara renklerin birleşmesinden oluşan renklere de üçüncül renkler denir. Onlar da bir ana renk bir ara rengin birleşmesinden oluşur. Yani turuncuyla sarının birleşmesinden bir üçüncül renk oluşur.

